

పెదవిచివర
యెదను
నిలపువేళ!

కా

కల్యా మ్న వజా రామా... పూర్వ పంధ్య ప్రవర్తత

ఉత్తిష్ట వరశార్దులా కర్తవ్యం దైవ మార్జికం...'

దూరంగా గుట్టమీది వెంకటేశ్వరస్వామి ఆలయంలో మ్న వభాతం మొదలయ్యింది. రా తంతా వర్షం కురవటం వల్ల వాతావరణం మచ్చా పట్టి చల్లగా ఉంది. బెడ్ పై ఓపారి కదిలి చలికి దుప్పటిలో మరింత ఒదిగి పడుకున్నాడు మవీష్.

ఫోన్ మోగింది.
"క్షణక్షణం"లో శ్రీదేవిలా మునుగు తియ్యకుండానే ఫోన్ ఆంధ్రుకువి 'హల్లో!' అచ్చాడు.
'మ్న వభాతం' అటునుండి వినిపించింది.
'ఓహో మ్న... ఏంటిలా...?' పూర్తిగా మత్తు వదలకుండానే అడిగాడు.
"ఏదైవా చెప్పు"
'ఇంత తెల్లారాకా...' బద్దకంగా అచ్చాడు.
'అడవిల్ల ఫోన్ లో కూచిరాగింలా మ్న వభాతం పాడి మేయికోలుపుగా వలకలిస్తే పులకరించి మెళకువ తెచ్చుకోక తెల్లారి అంటూ ఈ వేళ గోలేమిటి...?'

అమె మాటల ధాటికి అతడి మత్తు వదిలేసింది. ముఖంమీది నుండి మునుగు తీసి అలవాటుగా అరవేతుల్ని కళ్ళదులు పెట్టుకుని అదృశ్యకత్తి అదృష్టం కోపం వ్యధించుకున్నాడు. తరువాత అప్పుడే బెడ్ మీది నుండి లేవటానికి బుద్ధివృట్టక గొంతు వరకూ దుప్పటి పవరించుకుని ఆ అమ్మాయిని కాపేపు టీక్ వేర్ణా అవిపించి ఫోన్ పరిగా పట్టుకుని అడిగాడు.

"ఏదో అన్నట్టున్నావ్"
"ఏక్, దో రెక్క పెట్టినట్టు నీ, దో అవలేదు. ఏదైవా చెప్పు అచ్చాను..."
'ఏదైవా నీదీ చెప్పును...?'
'నీరో ఒకటి'
'నీ, దో ఒకటూ...?'
'నా మాట వాకే అప్పజెప్పామన్నమాట. అందుకే అంటాను. మవ్వు బాగా మార్జాడతావు.'
'సమాధానంగా మళ్ళీ నీ మాట నీకే అప్పజెప్పా...'
'ఏమని?' క్యూరియస్ గా అడిగింది.
"ఇప్పుడేమన్నావ్?" అడిగాడు.
'బాగా మార్జాడతావు అచ్చాను.'
'అదే మార్జాడతావువెరిగి అంటున్నాను.'

'హా... బావుంది... మార్జాడు... శ్రీలయ్యింది.'

'బావుండ్లు వాళ్ళలో నీ వెంబరు మాట వదూరు...' గొప్ప చెప్పాడు.
"అయితే మాట వదిపాడోది రాకుండా చూసుకుంటాను..." వెంటనే అంది.
'వరే... ఆ వనిలో ఉండు... వెళ్లేస్తాను... వెళ్టేయ్యబోయాడు మవీష్.
అతడికి అమె ఎవరో తెలియదు. తన ఫోన్ వెంబరు ఎలా పట్టేందో కూడా తెలియదు. ఏదాదిగా రోజు విడువకుండా తనకి లోక్ కోడుతుంది అనిపించినప్పుడల్లా నీలియ్యెళ్ల వలకరిస్తుంది. తన ప్రమేయం ఏం లేకుండా ప్రాపింపింగ్ గా ఎంగేజ్ మేప్పు అమె, రోజు అఫీసులో ఎదురుగా కూర్చునే అప్పర వైకో మోవికా అంత అలవాటు అయిపోయింది. ఎదురుగా ఉంది కదా అది అదే పనిగా చూస్తూ ఉండకపోయినా రోజుకోపాడైవా మోవికా ముఖం చూడకపోతే ఎలా తోవరో, ఈమె గొంతు రోజుకోపాడైవా పవకపోతే కూడా అదే పద్ధితి. అయితే అతడికి తెలియదు. అలా కుపించి ఖా వినిపిస్తున్నది ఒక్కరేమి. తెలుసుకోవాలంటే గొంతు గుర్తుపట్టటం అతడికి అంత కష్టం కాకపోయినా అతడికప్పుడూ ఆ అవసరం, అమచూరం రాలేదు. అదీకాక ఫోన్ లో ఎంత చిన్నపేల్లలా అల్లరిపోతుందో, నీటులో అంత పెద్దరికంతో ఒద్దికగా మసలుకుంటుంది. అందుకే అతడికి మోవికాపై ఆ అభి ప్రాచుం ఎప్పుడూ కంగలేరు.
'వెళ్లేస్తావా... ఎలా పెడతావో పెట్టు... రెచ్చగొడుతున్నట్టుగా అటువైపునుండి వినిపించటంతో వెట్టబోయిన వాడు అగిపోణ అచ్చాడు.
'వట్టు వదులున్నావా...?'
'మొండు పెట్టు మ్నావ్... ఎలా పెడతావో'

రెండు
పక్ష

చూస్తూ... ఎగడింది.
 'మందా పెట్టది...' షార్ప్ గా మరక
 తొలించారు.
 'నింట్ ...' కోప్పడిందామె.
 అతడు మార్పూడలేదు. అతగా
 మార్పూడకున్నామనించి అగిపోయాడు.
 'కూన్ ప్రావీట్' మళ్ళీ పలకరించింది.
 'ఏరీ కేరీ...'
 'ఇప్పుడేమన్నామని...? వర్లేదు ఆ మూ తం
 ఎక్కెవ్వుల...' గ్రీవ్ పిగ్గుల్ ఇచ్చింది.
 'మేమి చెప్పింది అందుక్కాదు.'
 'మరి...?'
 'ఇంకోర్ని వెతుక్కోమని చెప్పబోయే
 ముందు...'
 'ఇంకోర్ని... ఎందుకు...?' అమె గొంతు
 ఆశ్చర్యపడింది.
 'అపోజిట్ పెక్వలో గంటల తరబడి
 మార్పూడి త్రిల్లయ్యే వయసు కాదు వాది...'
 విడమర్చి చెప్పాడు మనీష్.
 'వాది కేవలం త్రిల్లే అంటావ్'
 వొచ్చుకుంది.
 'అప్పితే మిగతా అంతా విల్...' తేల్చి
 చెప్పాడు.
 'మన్యు వన్ను సరిగా అర్థం చేసుకోవటం
 లేదు...' హార్ట్ అయివట్టుగా అమె గొంతు
 గార్హదికమయ్యింది. అతడదేం వట్టింతుకోకుండా
 అవ ధోరణితో చెప్పాడు.
 'నిన్ను మన్యు సరిగా అర్థం చేసుకోలేక నీ
 వ్యక్తిత్వాన్ని వ్యర్థ పరుస్తున్నావ్...'
 'వాకు నెమగా బయటపడ్డావనెగా నీకీ
 చిన్నచూపు...' బాధగా అంది.
 'వర్లేదు. నీకూ తెలివి లేటలున్నాయ్'
 అమె పూర్తిగా ఉడుక్కుంది.
 'థాంక్స్'... ఉక్కోషంగా అవి... 'సురి నీ
 తెలివితేటలు సరిక్కించవీ...' కసిగా అంది.
 'మంచిది... చిను...' అమెను ఇంకాస్త
 కప్పిస్తూ అన్నాడు.
 'వా మూలము బట్టిమేమి 'ఎలా' ఉంటామని నీ
 ఊహ...?'
 'సమాధానం నీ వ్రళ్ళలో మళ్ళీ చెప్పేస్తే నేను
 వేరే ఊహించటానికేం ఛాస్తుంది...?'
 'వేనా... లేదే... చెప్పలేదే...'
 వజిలయ్యింది.
 'ఎ(ఏ)లా ఉంటామని'
 'ఏ... వేవేం బట్టిలిప్పుకుమండను...'
 మెత్తగా కోప్పడిందామె.
 'థాంక్ గాడ్... టెక్నైజ్ వల్ల దేశానికి

ట్యాక్సీలైనా ల్యాక్సీలో లాభిస్తాయి.'
అతడి జోకోకి అమె హాయిగా వచ్చుకుంది.
అతడి దుడుకుతనం అమె ఉడుకుమోత్తనాన్ని
మరిపించి మరిపించింది.

'మాస్తుంటే నువ్వు డబ్బు మనిషిలా
ఉండే...' హాస్యమాడింది.

'నా పేరులోనే ఉందది...' విజం చెప్పాడు.
'ఎందుకంత వ్యామోహం!'

'వ్యామోహం కాదు... వ్యాపకం...
పంపాయింఛాలనే అలోచనే లేకపోతే లోకం
ఉండదు. ఉండనివ్వదు. వేకువరూపమున కూడా
వ్యాకులపాలులో పోట్లు పాడిచి పాట్లు
పెడుతుంది.

అతడి సమాధానంలో బరువుని మించిన విజం
ఉందని గ్రహించినా అతడిని ఈజీ చెయ్యటానికి
విన్నపిల్లలా అంది.

'ఎందుకంత చిన్న వయసులో వేదాంతం...'
'వేదాంతం కాదు... వృధా అంతం...
నాకిప్పుడు బాధలేదు... నన్ను నేను బోధ
చేసుకోగలను.'

అతడి మాటలోని సీరియస్ నెస్ కి అమెకు
తెలియకుండానే బహువచనం వాడింది...

'మీరు వేదం చదివారా...?'
'బేధం చదివాను మనుషుల సుధ్య...'

అతడెక్కడో పెద్ద దెబ్బతిని ఉంటాడనిపించి
తన సరిధిలో అడిగింది.

'మీరు ముందెవర్నయినా
ప్రేమించారా...?'

'అ...'
'ఎవర్ని...? ఆతంగా అంది.

'నన్నే... నాలోని ప్రేమ భావాన్ని...'
అతడి సమాధానానికి హాయిగా ఊపిరి

పీల్చుకుని, తరువాత కొద్దిగా తటపటాయించిన
మీదట అడిగింది.

లేటు

"ప్రతిరోజూ ఆఫీసుకు లేట్ గా
వస్తావ్! ఇంటిదగ్గర ఏం పని
చేస్తావోయ్" అడిగాడు ఆఫీసర్.
"పంటపని సార్" చెప్పాడు
శ్రీను.
"పంట నువ్వొక్కడివే
చేస్తున్నావా! నేను కూడా చేసి,
నికంటే ముందు రావటం లేదు"
గద్దించాడు ఆఫీసర్.
ఎన్.ఆర్.రెడ్డి, వాగినేని పోలు

డోంట్ వర్రీ బి... హ్యాపీ

డింపుల్ మట్టూ అంటే... బలవ్
యూ' అని తిరుగుతున్న సన్ని ఈ మధ్య
డింపుల్ తో స్ట్రెట్టర్లాండ్ వెళ్ళినప్పుడు, వీరిలో
వచ్చిన జూసోవల్ల ఎక్కువ మక్కువ చూయించే
సరికి డింపుల్ బాధ పడిందట.

కానీ చివరకు నన్నీ నవ్వుతూ "జూసో నీదో
సరదాగా ఉన్నాను. కానీ, నువ్వే నా స్రాణం" అని
డింపుల్ తో చెప్పిందాకా డింపుల్ మనసు
శాంతించ లేదట. సారీ జూసో!

'నన్ను ప్రేమించగలరా...'
'అదాల్సేన్' వన్నాడు.
'దాదా...?' ఆశ్చర్యపడింది.

'అవును బేబీ... అనుకుని వేస్తే అది ప్రేమ
కాదు...'

అమె ముందు ఉడుక్కుంది. తరువాత
వ్యంగ్యంగా అంది.

'మీరు ప్రైమతో రీపెర్చి చేశారా...?'
'భ్రమలోంచి బయట పడ్డాను...'

'మీరు రచయితా...?'
'కాదు... ఎందుకలా అడిగావ్...?'

'మాటల్లో ప్రాస ఉపయోగిస్తుంటేనూ...'
'ప్రాస కూర్చగల ప్రతివాడు కవి
అనిపించుకోడు...'

'అవప్రవచుతున్నట్టున్నారు' వచ్చింది.
'వాస్తవాన్ని అధోగతి పట్టించలేక...' ధాటిగా
అన్నాడు.

'అనేకవచుతున్నారు...' బ్రేక్ వేసింది.
అతడు కొంత సర్దుకుని మళ్ళీ టీజింగ్
ధోరణిలో అడిగాడు.

'వీ అభిమాన నాయిక ఎవరు...'
'రోజూ... అదే మధుబాల'

'యండమూరిగారి వెన్నెలో ఆడపిల్ల
అనుకున్నావే...'

'ఏం మిమ్మల్నిలా ఫోన్ లో ప్రేమలోవే
అడుగుతున్నావనా...?'

'తెలివైన దానివే... వీ వయసెంత...?'
'రెండు రెళ్ళు మల్లాదిగారి ఆరు కాదు...'

ఇరవైరెండు...'
'ఏయ్...' ఉరిక్కిపడి బెడమీది నుండి
లేచాడు మనీష్.

'ఎందుకలా అరిచారు...' అటునుండి
వినిపించింది.

'సారీ... ఇన్నాళ్ళు ఏ టీనేజ్ అమ్మాయో
అనుకుని...! అతడింకేదో అనబోతుంటే అమె
అందుకుంది...

'అట పట్టించారు తప్పితే అసభ్యంగా ఏం
మాట్లాడారు లెండి'

అతడికేదో అర్థంయిగా జ్ఞాపకం వచ్చి
అడిగాడు.

'సభ్యసమాజం పెట్టిన పెళ్ళికొడుకుల వేలం
పాటలు గాలానికి ఎవరైనా చిక్కారా...?'

'కట్టుం పట్టుంలా దినదినాభివృద్ధి
చెందుతుంది.'

తనకి పెళ్ళి కాలేదన్న విషయాన్ని అతడు
అడిగినంత తెలివిగానూ చెప్పిందామె.

'ఎవర్ని నిందిస్తారు మీరు...?'
'పోటీ ఎక్కువుంటే రేటు పెంచి సొంతం
చేసుకుపోయే మనిషిలోని స్వార్థాన్ని...'

అమె అంత తీసి పారెయ్యవలసిన వ్యక్తి కాదని
అతడికి అర్థమయ్యింది. అదే అడిగేవాడు
కూడా...

"ఇంత లోతుగా అలోచించే మీరు మీపై
ముందు ఎందుకంత తక్కువ అభిప్రాయాన్ని
విచ్చరిచారు...?'

'నువిషి వయసులోనైనా, విజ్ఞానంలోనైనా
ఎంత పెద్దవాడైపోయినా ఏ ఒక్కరి దగ్గరో చిన్న
పిల్లాడిలా అల్లరి చెయ్యాలనుకోవటం సహజం.
అలా అల్లరి చెయ్యాలనుకున్న వ్యక్తి అంటే ఎంతో
ఇష్టం. అభిమానం ఉండాలి.'

అమె చెప్పిన దాంట్లో విజం కంటే, అమె
చెప్పాలనుకున్న దేమిటో అతడికి అర్థమయ్యింది.
అయినా ఇంకాస్త విపులంగా అమె వోటివ్వారానే
విందామని అడిగాడు.

'మీపై ఎందుకంత వమచిచ్చారు...?'
'నేనే చెప్పాలా...?' చెప్పకనే చెప్పినట్టు
ఒక్కమాటతో మనసు విప్పి చెప్పిందామె.

'అక్కర్లేదు...' దాగుడు మూతలు
ఆపేశాడు మనీష్.

'చెప్పండి... మిమ్మల్ని ఎప్పుడు
కలుసుకోనిస్తారు...?' అడిగిందామె.

'గాననం కంటే ఊహా ఎప్పుడూ
బావుంటుంది.' అమెను మరోసారి అలోచించుకో
మన్నట్టుగా సెచ్చరించాడు మనీష్.

'ఊహ వాస్తవం కావచ్చుదు ఊహించి లాభం
ఏమిటి...?' అమె తన నిశ్చితమైన

